

tésztát is láthattunk, amelyben nem volt egyetlen szemecske liszt és mégis sütemény s nem volt benne egy parányi cukor sem, mégis olyan, mint a legízesebb édes tészta.

A kiállítók számára gyönyörű disztárgyakat ajándékoztak a fővárosi nagyvendéglők és szállók tulajdonosai, akik között Glück Frigyes volt a legbőkezűbb. Ma délelőtt 11 órakor nyitották meg hivatalosan a kiállítást a földmivelésügyi, a kereskedelemügyi miniszteriumok képviselőinek, valamint a polgármesternek és a főváros több vezető emberének jelenlétében.

Igazán helyénvaló lenne Szegeden is ilyen kiállítást rendezni. Ha a szegedi kiállítók valamennyien köteleznék magukat arra, hogy ennének saját főztjükből, úgy a kihágási eljárások és hivatalos vizsgálatok elmaradhatnának, de másként nem...

Szeged népesedése.

— Husz év alatt 35 százalék szaporodás. —

(Saját tudósítónktól.) Az országos statisztikai hivatal a minap tette közzé új jelentését a városok népesedéséről. Az új statisztikai adatok nem okoznak nagy meglepetést sem azoknak, akik azt hiszik, hogy Szeged tulságosan népesedő város és a lakossága sokkal gyorsabban nő, mint amennyire fejlődnek intézményei, sem azok, akik népesedésének megakadásán aggodnak. A népesség szaporodásának tényleges eredménye husz év alatt: 1890—1910-ig számokban kifejezve a következő: Zágráb 90, Kaposvár 79, Szombathely 79, Budapest 73, Fiume 64, Szatmár 64, Marosvásárhely 63, Kolozsvár 60, Miskolc 59, Debrecen 57, Temesvár 49, Nagyvárad 57, Eszék 46, Arad 44, Győr 42, Pécs 40, Pozsony 39, Kassa 37, Szeged 35, Kecskemét 34, Ujvidék 33, Szabadka 26, Székesfehérvár 26, Versec 23, Komárom 22, Sopron 14, Pancsova 13, Zombor 13, Hódmezővásárhely 12, Baja 5, Selmecbánya 0 százalék.

A statisztika csallhatatlanul biztos adataival azt mutatja tehát, hogy Szeged bizony nem a legelső városok közt van a szaporodás tekintetében, hanem inkább az utolsók között. Csak a tizenkilencedik helyre tudott fölvergődni a népesedés arányában. Legközelebbi szomszédai: Kassa és Kecskemét, mind a két város jelentékenyen kisebb lakossággal bír és mégis konszolidált viszonyaiknál fogva megfelelő fejlődést értek el.

Szegedet 18 város előzi meg, köztük az új egyetemi város, Debrecen, aztán Nagyvárad, Kolozsvár, Fiume, sőt még Marosvásárhely is.

Temesvár 49 százaléka, Arad 44 százaléka azt jelenti, hogy ezek a városok jóval felül emelkednek Szegeden. A valóságban azonban a száraz statisztikai adat is tévedésbe ejthet. Temesvár ugyanis éppen a legutóbbi évtizedben indult óriási fejlődésnek, szaporodásnak, úgy, hogy valóságban többet szaporodott 1900. óta, mint Debrecen. Arad viszont éppen 1900. óta esett vissza.

Magyarázat egy panaszhoz.

— Szegedi iskolák és a tornászat. —

(Saját tudósítónktól.) Panaszt olvastunk a minap. Hangzott pedig ez a panasz a szegedi diákság és a szegedi tanárok és igazgatók ellen. Nehezményelték, hogy nem voltak diákok, vagy ha voltak, nagyon is kevesen voltak a Tornaegyesület disztornaünnepélyén, noha az egyesület az összes szegedi iskolákat külön-külön a legudvariasabb formában meghívta. Szól továbbá a panasz: Bizonyosra vettük, hogy a disztornaünnepélyen tele lesz a színház diákokkal, azt hittük, hogy a tanárok, igazgatók erre az alkalomra a színházba vezénylik növendékeiket.

Érdeklődtünk e jogosultnak látszó panasz okai felől s érdeklődésünk eredményeképpen a következőkről számolhatunk be:

Tanügyi körökben azt mondták, hogy jóllehet teljesen tisztában vannak a modern testnevelés nagy fontosságával, egyik tanárnak, vagy igazgatónak sincs módjában növendékeit a színházba vezényelni, bár a legszébb és leghasznosabb dolgot adják is ott elő. Az ilyen színház-látogatás anyagi kötelezettségeket ró a tanulókra, helyesebben azok szüleine. Ez tehát már magában véve is kizárja azt a bizonyos vezénylést. Buzdítani a diákokat az ilyen ünnepélyek látogatására módjában áll az iskolának és ez meg is történt. Nemcsak a legudvariasabb formában történt meghívás viszonzásaképpen, hanem meggyőződésből, mert Szegeden talán nincs egyetlenegy iskola sem, mely a modern testnevelés fontosságáról ne volna meggyőződve. S hogy ennek dacára mégis alig volt néhány diák látható, annak *financiális okai* vannak. Az ellátáson, a ruházaton, a könyveken és iskolaszereken, a tandíjon kívül fizet a legtöbb szülő segélyegyleti, önképzőköri, zeneköri, gyorsíróköri és a jó Isten tudja elsorolni, mi mindenféle más köri díjakat. A legtöbb iskola rendez kisebb-nagyobb kirándulásokat, amelyek szintén költséggel járók. Aztán jönnek az emberjóléti intézmények *gyűjtővei*, amelyek a szülőket dupla kiadásokra szorítják, mert bizony a jótékony-sági obulusokat nemcsak otthon, vagy a hivatalban kell a szülőknek nem ritkán kiiznadjnia, de iskolába járó gyerekeik révén is kénytelenek ugyanarra a célra áldozni. S mindezzel távolról sem merült ki (a szülők zsebe talán már igen) az anyagi áldozatokra való jogcim. Egy-egy ifjúsági lap csak kell a diáknak, aztán felbukkan egy többé-kevésbé jóhírű deklamator husz fillér belépítidij mellett. Az meg már egészen uzussá vált, hogy bármi néven nevezendő, többé-kevésbé jótékony-sági intézmény valami előadást rendez a színházban, vagy a moziban, egyszerűen rávetik magukat az iskolákra és a konviktusokra, hogy azok szállítsák az állólhely- és karzattölteket.

Hát szeretettel kérjük ezek után, csodálkozhatni-e, vagy szatad-e „igen kellemetlenül” meglepődni, ha egyrészt a szezon, másrészt hónap végén még az a pár garas sem kerül ki a szülők zsebéből, hogy a Tornaegyesület disztornaünnepélyét látogathassák a diákok, akik egyébként egy csöppet sem vádolhatóak azzal, hogy nem sportkedvelők.

Ezek, azt hisszük, olyan okok, amelyeket egyrészt mindenkinek el kell fogadnia, másrészt a diákoknak a disztornaünnepélyről való távolmaradását érthetően megmagyarázzák.

S még egyet. Ha csakugyan annyira kíváncsi, amit különben kétségbe sem akarunk vonni, hogy a diákok ott lettek legyen azon az ünnepélyen, miért nem bocsátotta a Tornaegyesület a kiválóbb diáktornászokat ingyen erre a disztornaünnepélyre? Avagy fontosabb a be sem folyt néhány diák-korona, mint a modern testnevelés továbbfejlesztésének az a legfontosabb alapfeltétele, hogy a gyermekek lelkesedéssel, szeretettel kívánják, vágyják a tornázást?

És hogy csakugyan és pusztán csak anyagi okok folytán maradtak a diákok távol a Tornaegyesület ünnepélyéről, szívat egy ellen, hogyha az egyesület legközelebbi ünnepélyén ingyen bocsátja be a diákokat, akkora lesz az érdeklődés, hogy majd el sem férnek mind a színházban.

Nem megrovásképen, csak magyarázati irtuk mindezt, mert arról szólt a panasz, hogy az iskolák távolmaradtak, nem tudni, mi okból.

A román kultur-liga ellen.

— A magyarellenes akciót elítélik a románok is. —

(Saját tudósítónktól.) Onciul Aurél dr. lovag, a bukovinai tartománygyűlés tagja a *Neues Wiener Journal* munkatársa előtt nyilatkozott a minarchiában élő románok helyzetéről és a román kulturligáról. Onciul dr. a következőket mondotta:

— A román kulturliga a magyarországi románok és a magyar kormány harcának köszönheti létezését. Azért létesítették annak idején, hogy *segítségére legyen a magyarországi románoknak*. Hogy a magyarországi románok örülnek-e a kulturliga beavatkozásának, azt természetesen nem tudhatom. Mi bukovinai románok *nem szívesen látjuk, ha a bukaresti kulturliga beavatkozik a mi ügyeinkbe*. Át vagyunk hatva attól a meggyőződéstől, hogy egész nemzetünk létezése attól függ, hogy Ausztria és Magyarország erős legyen, hogy Ausztria és Magyarország eleste *egyét jelentene a román királyság bukásával* és hogy a két államot ugyanaz az ellenség fenyegeti s természetesen azt kívánjuk, hogy a monarchia és a román királyság viszonya a lehető legjobb legyen. Ezért kerülni akarom minden surlódást a monarchia és Románia között, amely a bukovinai románoknak az elnyomatás miatt való panaszából keletkezhetné. Az a meggyőződésem, hogy a bukovinai románoknak — legalább ama tíz év óta, amióta aktiv részem van a politikában, — *nincs okuk semmiféle panaszra*. A kormány igyekszik a románok minden kulturális szükségletét kielégíteni, amennyire az az állam hatáskörbe esik.

— A bukovinai románság nagyrésze — folytatta Onciul dr. — távol áll ezektől a mesterkedésektől és a *leghatározottabban elítéli a kulturliga agitációját*. A román kormány eddig sajnos hathatósan támogatta azt az irányítást, amely Ausztria és Magyarország tekintélyét a románok szemében állandóan le akarja szállítani a sajtó útján. Ám a kulturliga sovíniszta tüntetései a felszínen maradnak és a *mélyebb rétegeket egyáltalán nem érintik*. Románia politikájára *ugyszólván semmi befolyása sincs*. A vezetők, elsősorban maga a király, ragaszkodnak a politika régi kipróbált irányához. A román lakosság tulnyomó része, mint már mondtam,

Vendéglőben

KÁVÉHÁZBAN

Fűszerkereskedésben

Csemegeüzletben

MINDENÜTT KÉRJEN HATÁROZOTTAN

SZT. ISTVÁN

duplamalátasört.

Csak ez az eredeti, a valódi!!!

ÓVAKODJÉK

az UTÁNZATOKTÓL!!